

GAZETA HANDLOWA.

Nr. 152.

Warszawa, dnia 3 (15) lipca. Czwartek.

1869.

Cena prenumeraty: w Warszawie: kwartalnie rsr. 2 kop.
10; miesięcznie kop. 70. Za odnośzenie do domu dopłaca się
miesięcznie kop. 5. Numer pojedynczy kop. 5.

Na prowincyi we wszystkich urzędach pocztowych w kraju i w Cesar-
stwie: rocznie rsr. 9. Półrocznie rsr. 4 k. 50. kwartalnie rs. 2 k. 25.

ROK 6.

Doniesienia i uwiadomienia wszelkiego rodzaju przyjmuje Re-
dakcja Gazety za opłatą od wiersza drobnem piśmem, lub za jego
miejsce po kop. 5.

Biurowisko Redakcyi przy ulicy Daniłowiczowskiej w drukarni
pod Numerem 619.

TELEGRAMY GAZETY HANDLOWEJ.

Wiedeń, 14 lipca. Zapewniają, że cesarz ułaskawi bisku-
pa Rüdigiera.

Paryż, 14 lipca. Na giełdzie obiega pogłoska, że książę
Napoleon mianowany został prezesem gabinetu. Dzienniki są-
dzą, że po ukonstytuowaniu się gabinetu zwołana będzie izba.

Warszawa, dnia 15 lipca.

Ostatnie wiadomości z Paryża dowodzą, że cesarz Napoleon po
dojrzałem zastanowieniu powziąwszy stanowcze postanowienia, bez
dalszego wahania przystąpił do wykonania nowego programu. Po-
dawszy do wiadomości izby mesaż, w chwili gdy ta ostatnia ukończyła
właśnie sprawdzanie wyborów, to jest zadanie dla którego właściwie
na nadzwyczajne zwołaną była posiedzenia, cesarz ją odroczył. Tym
sposobem wszelkim dalszym rozprawom w przedmiocie reform we-
wnętrznych położono koniec a rząd zyskuje czas do spokojnego prze-
prowadzenia nowego systemu. Przyznać należy, że cesarz śmiało
i bardzo zręcznie potrafił wyjść z trudności. Z jednej strony przy-
znał słusność życzeniom objawionym w ciebie prawodawczem, z dru-
giej odebrał opozycji możność przeszkadzania na drodze legalnej
działalności rządu. Zwyczajne posiedzenia ciała prawodawczego roz-
poczynają się w listopadzie, cesarz zatem będzie miał dosyć czasu do
naradzenia się z senatem nad sposobem wprowadzenia w wykonanie
projektowanych przez siebie zmian w zakresie działalności parlamen-
tarniej. Pewne zmiany w usposobieniu opinii publicznej, mogą tu
także na korzyść rządu wchodzić w rachubę, zmiany które nietylko
misywa cesarska, ale i rozwinać się tymczasem mogące stosunki za-
graniczne sprowadzić są w stanie. W obec takiej zaś ewentualnej
zmiany opozycja w zgromadzeniu prawodawczem zmuszoną byłaby
zmienić taktykę.

Ważnym nader jest faktem podanie się do dymisji wszystkich
ministrów francuzkich. Dowodzi on, że cesarz istotnie zamierza
wprowadzić w wykonanie zmianę systemu. W rzeczy samej pozosta-

nie na urzędzie p. Rouher podawałoby w wątpliwość szczerosć zamy-
słów cesarza odnośnie do spraw wewnętrznych: usunięcie się jego
jest poniekąd rękojmią szczerosci, daną opinii publicznej. Minister
stanu był zresztą w ostatnich czasach dla wszystkich zarówno stron-
nictw osobą bardzo niepopularną. Stronnictwo liberalne nienawidziło
go jako przeciwnika reform wewnętrznych, stronnictwo wojny jako
zwolennika pokoju. Skoro zaś ustąpienie gabinetu dotychczasowego
jest niezawodnem, nasuwa się ważna kwestya, a mianowicie przez
kogo zastąpionym będzie. Kwestya ta dotyczy zarówno spraw we-
wnętrznych jak i zagranicznych. Telegram paryżki wczorajszy do-
niósł nam nazwiska osób, które do gabinetu wstąpić mają. Jest mię-
dzy niemi kilku członków stronnictwa pośredniego ciała prawodaw-
czego, a powołanie ich jeżeli się sprawdzi, oznaczać będzie ustępstwo
dla świeżo zapowiedzianej ery parlamentarniej. Depesza jednak wy-
mienia równocześnie nazwisko p. Drouyn de Lhuys, którego nomina-
cja wszakże zupełnie inne miałaby znaczenie. Ten był minister
spraw zagranicznych uchodzi za jednego z głównych zwolenników po-
lityki na zewnątrz energicznej, a zwłaszcza za wielkiego nieprzyja-
ciela Prus. Słusznie czy nie od dawna rozpowszechniło się w pu-
bliczności przekonanie, że gdyby kiedy na seryo przyjsie miało do za-
targów między Francją a Prusami, chwilę tę poprzedzi przywróce-
nie p. Drouyn de Lhuys na urządzie ministra spraw zagranicznych.
Łatwo tedy przypuścić, że gdyby teraz wszedł do gabinetu, opinia
publiczna wzięłaby to za oznakę wojenną. Przy tej sposobności nad-
mienić możemy, iż właśnie w ostatnich czasach wiele pism francuz-
kich zapowiadało zwrot stanowczy w polityce zagranicznej gabinetu
tuileryjskiego; wskazywały one przytem na przymierze francuzko-
włosko-austryackie, jako wstęp do owego zwrotu. Nominacja p.
Drouyn de Lhuys nadawałaby, przyznać należy, tym przypuszczeniom
wiele prawdopodobieństwa. Przedewszystkiem atoli czekać wypada
na sprawdzenie, dotąd bowiem o nazwisku jego wzmiankują tylko po-
głoski.

W chwili gdy tego najmniej spodziewać się było można, kilka
dzienników wiedeńskich występuje z niepokojącymi wieściami z nad-
dolnego Dunaju. Stosownie do nich powstanie w Bułgarii miało na-

GAWĘDY EKONOMICZNE.

(Dalszy ciąg—patrz Nr 151).

1) Powiedzieliśmy już na inem miejscu, że wymiana powstała
z nierównego podziału dóbr przyrody na powierzchni ziemi; łatwo pojąć,
że bez prawa współzawodnictwa, ta nierówność sprowadziłaby odpow-
iednią nierówność w położeniu ludzi. Każdy naród korzystałby ze szcze-
gólnych przymiotów swojego gruntu i klimatu, aby obdzierać inne narody.
Tak się działo z początku, i zdarza się zawsze, ilekroć przypadek sprowa-
dza odkrycie bogactw nowych na jakimkolwiek punkcie kuli ziemskiej.
Lecz ten monopol nie trwa długo. Praca spieszy tam, gdzie ją wzywają
wielkie korzyści, i ciśnie się tam dopóty, dopóki wartość jej wytworów nie
zrównoważy się z wartością wszystkich innych wytworów, to jest, dopóki
dary przyrody nie wejdą w dziedzinę wspólności. Tym sposobem czło-
wiek, party interesem własnym, urzeczywistnia mimo wiedzy i woli in-
teres ogólny: nierówność jest tylko bodźcem, który go prze mimowoli
ku równości. Jest to jeden z najpiękniejszych celów ostatecznych me-
chanizmu społecznego. Jeżeli jest prawda, że różne narody kuli ziem-
skiej przez współzawodnictwo wymieniają między sobą tylko pracę i ustę-
pują sobie w dodatku korzyści przyrodzone,— jakże więc zaślepionymi są
te, które przez wysokie taryfy zabraniają wejścia wytworom zagranicz-
nym pod pozorem, że są tanie t. j. że zawierają w sobie znaczny stosun-

nek użyteczności darnej. Zastanowienie się nad tą kwestyą odkładamy
do jednej z pogadanek następnych.

2) Ludzie nadużywaliby zarówno swych zdolności osobistych jak
i przewagi gruntu i klimatu, gdyby współzawodnictwo nie przyprowa-
dzało wszystkiego do równowagi. Przypuśćmy, że jeden z nich zrobi od-
krycie zmniejszające o połowę, pracę potrzebną dotychczas na jaki wy-
rób: będzie go dalej sprzedawał po cenie dawnej, pomimo, że oszczędził
sobie połowę pracy, a tym sposobem każe płacić nabywcom za współ-
udział darmy przyrody. Wynagrodzenie jednak pobierane przez niego
w tym pierwszym peryodzie nie ma w sobie nic niesłusznego, gdyż ma
prawo go żądać za trud sobie zadany, za okazaną zręczność. Lecz nie
długo będzie się cieszył monopolem swego odkrycia. Pojawi się cały
szereg naśladowców; ci będą doskonalili owe odkrycie, i z kolei znowu
otrzymają patenta wynalazców. Nakoniec współzawodnictwo będzie
rozpowszechniało ów wyrób dopóki wynalazek nie stanie się własnością
publiczną. Wytwór w mowie będący będą sprzedawali w końcu tak jak
wszystkie inne, to jest po cenie kosztu pracy i ludzkość cała będzie ko-
rzystała z użyteczności darnej, która zastąpi pracę rąk. Nie ma ani je-
dnego wynalazku dziś rozpowszechnionego, od maszyn najbardziej złożo-
nych do najprostszyczych sprzętów, któryby nie przeszedł tych różnych ko-
lei, dzięki współzawodnictwu. Tak to tłumaczy się cudowny fakt przez
nas zaznaczony. Każdy czerpie w obszernym rezerwoarze społeczeń-
stwa daleko więcej jak weń włożył, bo przyroda dokłada do niego od

nowo wybuchnąć. Naczelnik bułgarskich powstańców Hady Dimitri ukazać się miał na czele dobrze uorganizowanego oddziału w okolicach Grabowy i miał stoczyć z wojskami tureckimi potyczkę, w której te ostatnie straciły 20 ludzi. Dalej donoszą, że w górach bałkańskich mnóstwo uwijać się ma oddziałów powstańczych. Wkrótce pokazać się powinno, czy te oddziały powstańcze nie są przypadkiem tylko wymysłem wyobraźni dziennikarzy wiedeńskich, widzących ciągle strachy od strony wschodu. O powstaniu w Bułgarii nie wspominają zresztą ani francuzkie, ani pruskie pisma.

Stan powstania na wyspie Kuby wyjaśnia nam okólnik konsula jeneralnego północno-niemieckiego w Hawannie do konsulów niemieckich w Stanach Zjednoczonych. Konsul jeneralny zaznacza, że powstanie zbliża się prędko do kresu, a to głównie dzięki energicznemu ze strony Unii zastosowaniu zasady neutralności. Pomimo to jednak faktem jest niezaprzeczone, że w Stanach Zjednoczonych formują się bezustannie oddziały zbrojnych ochotników na wyspę Kuby przeznaczonych, którym nawet nieraz powiodło się dotrzeć do miejsca przeznaczenia.

Stosownie do wiadomości z Madrytu, udało się tamże doprowadzić do skutku porozumienie między stronnictwem unionistowskim a demokratycznym. Obydwa wezmą udział w utworzeniu nowego gabinetu. Ze strony stronnictwa demokratycznego wstąpić mają do gabinetu pp. Becerra i Echegaray; pierwszy z nich obejmie ministerium osad, drugi ministerium robót publicznych. Oprócz tego p. Zorilla zostanie ministrem sprawiedliwości a p. Ardanaz ministrem skarbu. Jeneral Prim wstrzymał podobno wyjazd do Paryża.

Wiedeń, 13 lipca. Załączona do księgi czerwonej depesza (w sprawie francuzko-belgijskiej) do barona Wenera w Dreźnie, datowana jest dnia 12 lipca. Cesarz pojutrze będzie miał przemowę do delegowanych.

Paryż, 12 lipca. W ciele prawodawczym mesaż cesarski dobrze był przyjęty przy okrzykach „Niech żyje cesarz”. Po odczytaniu mesażu izba przystąpiła do ostatecznego wyboru białych a zatem ukonstytuowała się. Większością głosów wybrani zostali deputowani: Bournet, Martel, Dollfus, Beauchamps, Ferme i Peyrusse.

„Ajencya Havas” donosi: Czasowe odroczenie ciała prawodawczego stało się koniecznym z powodu utworzenia nowego gabinetu i przygotowań do uchwały senatu, będących następstwem wczorajszego aktu. Ponieważ nie podobna wiedzieć ile czasu senat potrzebować będzie do rozpraw i powzięcia uchwały, nie podobna także dziś już wyznaczyć chwili ponownego zebrania się ciała prawodawczego. Dymisya Rouhera ma zupełnie stanowczy charakter. Wyjechał on na wieś do Sercey. Utrzymują, że równocześnie występują z gabinetu pp. Lavalette, Baroche i Gressier. Ministerium domu cesarskiego prawdopodobnie zwinieciem będzie. Przypuszczają, że do gabinetu wstąpią pp. Segris, Louvet, Talhouet, Chevandier i Drouyn de Lhuys.

„Debaty” poświęcają reformom w mesażu cesarskim nadmienio-

nie, w stosunku zawsze rosnącym i nigdy wyczerpać się nie mogącym. Znieście współzawodnictwo, a szereg użyteczności sprowadzonych przez przyrodę, stanie się własnością kilku jednostek, które będą z nich korzystały, przy wyłączeniu innych, i każą sobie płacić za elektryczność, prawo ciężenia i za wiatr, słońce i deszcz. Ludzkość cała, z wyjątkiem monopolistów, będzie ze społeczeństwa ciągnęła tylko sumę użyteczności, równą tej, jaką doń włożyła. W podobnych warunkach ród ludzki, daleki od postępu jaki uczynił, coraz bardziej znikalby z powierzchni ziemi i ustąpiłby miejsca zwierzętom mającym, nie powiem, tyle rozsądku, ale tyle zmysłu, że żyją z darów przyrody.

3) Nie dosyć jest, aby istniały siły przyrodzone i aby wynajdywano sposoby do zużytkowania ich: potrzeba jeszcze kapitałów na zastosowanie tych odkryć. One także ulegają ogólnej chęci przekładania korzyści nad pracę. Powiększają się i współzawodniczą z sobą. Dowodem tego faktu jest stałe obniżanie się stopy procentu w miarę postępu cywilizacji i większego bezpieczeństwa.

W obec tych rezultatów bezspornych, jak wytłumaczyć sobie wojnę zażartą, wydaną w czasach ostatnich swobodnemu rozwojowi (*laissez faire i laissez-passer*)? Oto odpowiedź. Podzielono społeczeństwo na dwie klasy: kapitalistów i proletaryuszów. Uważano, że położenie tych ostatnich zawisło wyłącznie od łaski pierwszych, że żyjąc z dnia na dzień, skazani są na pracę za jakąkolwiek cenę, pod karą utraty życia, nie czyniąc w tem różnicy kapitalistom, którzy mogą czekać i dyktują im prawa; że przez coraz bardziej wzrastającą ich liczbę i współzawodni-

nym artykuł, w którym powiedzianem jest: Niepodobna zapoznać doniosłości reform, a niesprawiedliwym byłoby nie czuć za nie wdzięczności. Wczoraj wieczorem w Grand-Hotel odbyło się zebranie stronnictwa pośredniego. Wszyscy prawie na interpelacji podpisani byli obecnymi. Po długich rozprawach jednomyślnie uchwalono, iż w obecnych okolicznościach nie masz powodu do wniesienia interpelacji.

Bruksella, 13 lipca. Urzędowy „Monitor belgijski” ogłasza protokół z Francją ułożony w sprawie dróg żelaznych. Powiedzianem jest w nim, że celem porozumienia jest zastąpienie umów, które poprzednio przez towarzystwo dróg żelaznych miały być zawarte, nowymi podstawami, mającymi na celu ułatwienie stosunków handlowych między Francją, Belgią i Holandją. Do protokołu dołączone są podstawy układów, mających być zawartymi: 1) między belgijską drogą żelazną rządową a towarzystwem wschodniem francuzkiem i 2) między tem ostatniem a towarzystwem niderlandzkim. Dalsze szczegóły zgadzają się z poprzednio ogłoszonymi wiadomościami.

Bukareszt, 12 lipca. Książę Karol powrócił z obozu pod Furceni, gdzie miał miejsce przegląd zgromadzonych tamże 12,000 ludzi. W miesiącu sierpniu, gdy wszystkie wojska w obozie skoncentrowane będą, książę odwiedzi go po raz drugi.

Belgrad, 12 lipca. Posiedzenia skupczyny zamknięte zostały mową ze strony rejencyi, w której między innymi powiedzianem jest: Po 50 latach uzupełnia Serbia niezależność swoją, nadając sobie konstytucję. Konstytucya ta następuje wszelkie rękojmie pod względem utrwalenia tronu. Bez rozlewu krwi dochodzimy do wolności. Połączmy wolność z porządkiem a kraj kwitnąć będzie.

(Nordd. Allg. Ztg. Ind. Bl.)

Telegramy Handlowe.

New-York, 12 lipca. Kurs wexli na Londyn w złocie 109½, a żo od złota 37½, bawełna 34½; mąka 6 45. Olój skalny rafinowany typowo-biały w New-Yorku 32, w Filadelfii 31½.

Szczecin, 13 lipca. (Targ zbożowy). Pszenica w miejscu 62—74½; z dostawą w lipcu i sierpniu 73, we wrześniu i październiku 72½, na wiosnę 70. Żyto w miejscu 59—60½; z dostawą w lipcu 57½, w lipcu i sierpniu 54, we wrześniu i październiku 52, w październiku i listopadzie 49½, na wiosnę 51.

Gdańsk, 13 lipca. (Targ zbożowy). Ceny pszenicy niezmiennione; pstra 532 fl., jasno-pstra 560 fl., wysoko-pstra 575 fl. W życie interes słabszy, w miejscu 450 fl. Jęczmień drobny 312 fl., duży 316 fl. Groch biały 400 fl. Owies w miejscu 240 fl. Okowita w miejscu — tal. Zapasy i dowozy zmniejszają się.

Hamburg, 13 lipca. (Targ zbożowy). Ceny pszenicy i żyta na dostawę mocne. Pszenica z dostawą w lipcu za 5,400 zł 117½, w lipcu i sierpniu 119, we wrześniu i październiku 120. Żyto z dostawą w lipcu za 5,000 zł 100, w lipcu i sierpniu 91, we wrześniu i październiku 89. W owsie spokojnie. W okowicie interes słaby; z dosta-

ctwo pomiędzy sobą, proletaryusze będą musieli poddać się temu prawu, które ustanie dopiero przy granicy krańcowej, obniżając zarobki do koniecznych potrzeb życia. W twierdzeniu tem jest wiele prawdy; lecz czyż to zło jest następstwem koniecznym organizacji społecznej, której, mniemamy, wyborną harmonię już wykazaliśmy, czy też przeszkód, które zaprowadzili ludzie sami? Przekonani jesteśmy, że tu tylko winien człowiek, i zdaje mi się, że podzielicie ze mną to zdanie, jeżeli mnie zechcecie wysłuchać do końca; gdyż z ogółu tych badań wyniknie dopiero rozwiązanie kwestyi pauperyzmu, którą słusznie nazwano zagadką społeczną. Jedną jednak okoliczność usprawiedliwiająca w tej chwili będzie na miejscu, mianowicie, że w proletaryuszu pragną wyłącznie widzieć wytwórcę, a zapominają, że jednocześnie jest i spożywcą. Ta ostatnia rola jest wprawdzie zależną od pierwszej w tem znaczeniu, że aby mózdz kupić trzeba najprzód sprzedać,—korzyść jednak jest po jego stronie, ponieważ przez taniotę wytwórcy traci tylko na swojej własnej pracy, podczas gdy zyskuje na pracy wszystkich innych. Za dowód, że wpływ współzawodnictwa pod tym względem, jest większym jak mniemają, może służyć porównanie między położeniem proletaryusza w naszej epoce a położeniem jego w czasach dawniejszych. Niepodobna nie widzieć wzrostu dobrobytu, pomimo instytucyj wadliwych, które stawiają zawady umowom i sprzeciwiają się równowartości usług. Polepszenie to tem jest godniejsze uwagi ile że wyzwolenie pracy datuje dopiero od końca zeszłego stulecia, i że przebyło potem szereg przewrotów i wojen.

(Dalszy ciąg nastąpi).

wą w lipcu i sierpniu 23 $\frac{1}{4}$, w sierpniu i wrześniu 23 $\frac{1}{2}$. W kawie i cynku spokojnie.

Manchester, 13 lipca. (Przędza, notowania na $\mathcal{L}$). Water 30 (Clayton) 17 $\frac{1}{2}$, Mule 30, dobry średni gatunek 14 $\frac{1}{2}$, Water 30, najlepszej tkaniny 17 $\frac{1}{2}$ p., Mayol 40 16 p., Mule 40, lepszy gatunek niż Taylor 17 $\frac{1}{2}$ p., Mule 60, w drodze do Indyi i Chin — p. (Materye, notowania na sztuki); 8 $\frac{1}{4}$ $\mathcal{L}$ Shirting prima Calvert 144 p., zwyczajne dobre Makes 137 p., printing Clott — p. Interes ograniczony.

Liverpool, 13 lipca. (Bawełna). Obrót 10,000 bel. Interes spokojny.

Middling Orleans 12 $\frac{3}{4}$, middling amerykańska 12 $\frac{1}{2}$, fair Dhollerah 10 $\frac{3}{4}$, middling fair Dhollerah 10, good middling Dhollerah 9 $\frac{1}{2}$, fair Bengal 8 $\frac{3}{4}$, new fair Oomra 10 $\frac{1}{2}$, good fair Oomra —, Pernam 12 $\frac{3}{4}$, Smyrna —, Egiptia —, Oomra w drodze będąca —.

Antwerpia, 13 lipca. (Olej skalny). Rafinowany typowo-biały w miejscu 49; z dostawą w sierpniu 50, we wrześniu 51 $\frac{1}{2}$, w październiku i grudniu 54.

Brema, 13 lipca. (Olej skalny). Standart white w miejscu 6 $\frac{1}{2}$; z dostawą we wrześniu 6 $\frac{1}{4}$; interes spokojny.

(W. T. B., T. B. f. N. D.)

Korrespondencje Gazety Handlowej.

Berlin, 12 lipca. (Zboże). Usposobienie w interesie żyta na targu dzisiejszym było bardzo ospale, a ceny musiały się znacznie obniżyć, ponieważ w skutek ofiarowań nabywcy przyjęli postawę wyczekującą. Interes szedł w ogólności ociężale, gdyż pomimo niskich kursów, więcej było ofiarowań jak żądań. W końcu dopiero usposobienie się nieco wzmożniło. I w interesie rzeczywistym przeważało usposobienie leniwe; po bardzo niskich cenach sprzedano żyto galicyjskie ordynaryjne. Uregulowano 1,000 cetnarów. Cena regulacyjna 56 $\frac{1}{2}$ talarów.

Ceny pszenicy nieco niższe. Uregulowano 1,000 cetnarów. Cena regulacyjna 65 $\frac{3}{4}$ tal.

Posiadacze ofiarowali owies na sprzedaż w miejscu. Ceny na dostawę terminową niższe, ale nie ma ożywienia.

Obroty w oleju rzepakowym ograniczone, ceny się jednak trzymały.

W interesie okowity interes idzie leniwo, ceny znacznie niższe, brak ożywienia. Uregulowano 6,000 kwart. Cena regulacyjna 16 $\frac{3}{4}$ talarów.

Notujemy:

Pszenicę w miejscu 64—74 tal. (kor. warsz. rs. 7 kop. 13—rs. 8 kop. 25); z dostawą w miesiącu bieżącym — tal. (kor. warsz. rs. — kop. —), w lipcu i sierpniu 65 $\frac{1}{2}$ tal. (kor. warsz. rs. 7 kop. 30), w sierpniu 66 tal. (kor. warsz. rs. 7 kop. 35), we wrześniu i październiku 67 $\frac{1}{2}$ tal. (kor. warsz. rs. 7 kop. 51), w październiku i listopadzie 66 $\frac{1}{2}$ tal. (kor. warsz. rs. 7 kop. 41), w kwietniu i maju 66 $\frac{1}{4}$ tal. (kor. warsz. rs. 7 kop. 18).

Żyto w miejscu 57—59 $\frac{1}{2}$ tal. (kor. warsz. rs. 6 kop. 37—rs. 6 kop. 66); z dostawą w miesiącu bieżącym 56 $\frac{1}{2}$ tal. (kor. warsz. rs. 6 kop. 32), w lipcu i sierpniu 53 $\frac{3}{4}$ tal. (kor. warsz. rs. 5 kop. 92), w sierpniu i wrześniu 52 $\frac{1}{2}$ tal. (kor. warsz. rs. 5 kop. 78), we wrześniu i październiku 52 $\frac{1}{2}$ tal. (kor. warsz. rs. 5 kop. 78), w październiku i listopadzie 51 $\frac{3}{4}$ tal. (kor. warsz. rs. 5 kop. 64), w listopadzie i grudniu 50 $\frac{1}{8}$ tal. (kor. warsz. rs. 5 kop. 53).

Jęczmień w miejscu drobny i duży 40—52 tal., wedle dobroci.

Owies w miejscu 33—37 $\frac{3}{4}$ tal., galicyjski — tal., polski — tal.; z dostawą w miesiącu bieżącym 33 $\frac{1}{2}$ tal., w lipcu i sierpniu 30 tal., we wrześniu i październiku 29 tal., w październiku i listopadzie 29 tal.

Groch cukrowy 60—68 tal., wedle dobroci; na paszę 53—57 talarów.

Olej rzepakowy w miejscu bez beczi 12 $\frac{3}{4}$ tal.; z dostawą w lipcu i wrześniu 12 $\frac{3}{4}$ tal. we wrześniu i październiku 12 $\frac{1}{4}$ tal., w październiku i listopadzie 12 $\frac{1}{2}$ tal., w listopadzie i grudniu 12 $\frac{3}{4}$ tal., w kwietniu i maju 12 $\frac{1}{2}$ talarów.

Olej lniany w miejscu 11 $\frac{1}{2}$ tal.; z dostawą w lipcu i wrześniu 16 $\frac{3}{4}$ tal., w sierpniu i wrześniu 16 $\frac{3}{4}$ tal., we wrześniu i październiku 16 $\frac{1}{2}$ tal., w październiku i listopadzie 15 $\frac{3}{4}$ tal., w listopadzie i grudniu 15 $\frac{1}{2}$ tal.

Olej skalny w miejscu 7 $\frac{1}{2}$ tal.

Gdańsk, 12 lipca. (Śledzie). Ceny niezmienione; grossbergery

placono 6 $\frac{1}{2}$ tal. Za Crown fullbrands z dostawą we wrześniu żądano 13 talarów.

(Targ zbożowy). Ceny pszenicy na targu dzisiejszym niezmienione; sprzedano 300 łasztów po cenach ostatnich.

Żyto tak samo osiągnęło ceny ostatnie; placono fl. 460 za 130 $\mathcal{L}$ i w tym stosunku inne wagi.

Za jęczmień polski na paszę placono florenów 310.

Rzepak zimowy z początku giełdy wysoko był trzymany, 720 fl. Towar dostawowy nie znalazł nabywcy z powodu żądań tych cen. Piękny towar polski w miejscu placono 665—670 fl.

Kronika wiadomości krajowych i zagranicznych.

Porównanie dochodu za miesiąc czerwiec 1869 r.

Dróg Żelaznych:

Warszawsko-Wiedeńskiej i Warszawsko-Bydgoskiej.

Droga żelazna Warszawsko-Wiedeńska.

	roku 1868	roku 1869
Z przewozu osób	rs. 81,917 k. 15.	rs. 87,756 k. 5 $\frac{1}{2}$
Z przewozu towarów	rs. 135,867 k. 92 $\frac{1}{2}$.	rs. 156,126 k. 60 $\frac{1}{2}$
Różne dochody	rs. 17,696 k. 91 $\frac{1}{2}$.	rs. 21,775 k. 11.
Razem	rs. 235,481 k. 99.	rs. 265,657 k. 77.
Rok 1869	rs. 265,657 k. 77.	
„ 1868	rs. 235,481 k. 99.	

W roku 1869 więcej rs. 30,175 k. 78.

Od początku stycznia do końca czerwca 1869 roku dochód wynosi . . . . . rs. 1,256,661 k. 31.

W tym samym czasie 1868 roku dochód wynosił . . . . . rs. 1,273,794 k. 88 $\frac{1}{2}$.

Zatem w roku 1869 mniej o rs. 17,133 k. 57 $\frac{1}{2}$

Droga żelazna Warszawsko-Bydgoska.

	roku 1868.	roku 1869.
Z przewozu osób	rs. 19,741 k. 42 $\frac{1}{2}$.	rs. 22,487 k. 11.
Z przewozu towarów	rs. 17,730 k. 49.	rs. 32,754 k. 32.
Różne dochody	rs. 5,327 k. 79.	rs. 4,851 k. 47 $\frac{1}{2}$
Razem	rs. 42,799 k. 70 $\frac{1}{2}$.	rs. 60,092 k. 90 $\frac{1}{2}$.
Rok 1869	rs. 60,092 k. 90 $\frac{1}{2}$.	
„ 1868	rs. 42,799 k. 70 $\frac{1}{2}$.	

W roku 1869 więcej rs. 17,293 k. 20.

Od początku stycznia do końca czerwca 1869 roku dochód wynosi . . . . . rs. 279,684 k. 66 $\frac{1}{2}$

W tym samym czasie w roku 1868 dochód wynosił . . . . . rs. 244,290 k. 10 $\frac{1}{2}$

Zatem w roku 1869 więcej o rs. 35,394 k. 56 $\frac{1}{2}$

Warszawa d. 13 lipca 1869 r.

OGŁOSZENIA

WAGI DECYMALNE

Table with 3 columns: Weight (O sile), Price in Roubles (rs.), Price in Kopecks (kop.). Rows range from 200 to 1,800.

zasztuka

Komplet gwichtów mosiężnych z siedmiu sztuk złożony, kosztuje rs. 1 kop. 20.

KRAFT et KUKSZ

STANISŁAW BRUNER

Ajent przysięgły giełdy warszawskiej, przeniósł swoje mieszkanie na ulicę Leszno do domu Wgo Hildta Nr 668 (Nr 356-2-3) (8723)

Koło Alexandrowskiej cytadeli, przy bramie Michałowskięj, sprzedaje się sosnowe kłose po 5 sążni długości liczbą 72 i 350 desek za 330 rubli srebrem, należące do czwartej sapernej rotacji, drugiego batalionu saperów. Bliższą wiadomość można powziąć w obozie drugiego batalionu saperów na Powązkach u dowódcy czwartej sapernej rotacji.

(Nr 356-2-3)

(8722)

Kursa telegraficzne.

(Ajencyi Rudolfa Okręci)

Table of telegraphic exchange rates for various locations like Petersburg, London, Hamburg, Amsterdam, and Paris, dated July 13th.

Targi Warszawskie z dnia 15 lipca.

Table of market prices for various goods such as wheat, rye, flour, and oil, with columns for date and price.

Table of market prices for various goods including flour, oil, and other commodities, with columns for date and price.

Berlin, dnia 14 lipca.

Table of market prices for various goods in Berlin, dated July 14th.

Wiedeń.

Table of market prices for various goods in Vienna.

Paryż.

Table of market prices for various goods in Paris.

Londyn.

Table of market prices for various goods in London.

Targ zbożowy. Interes ograniczony.

Wysokość wody na rzece Wisle pod Warszawą. dnia 15 lipca stop 2 cali 9. Pochmurno-deszcz.

Wartość kuponu: List. zast. 24 1/2%. A. likw 4 1/2%. Obl. sk. 115 1/2%. Poż. prem. 1 e 1 1/2%, 2 em. 168 1/2%. Kursa walut zagranicznych dziś znacznie wyższe, obroty w wekslach nie wielkie. Pap. publ. były licznie ofiar. a brakowało chęci kup. Po raz pierwszy trak. tu listy zast. rus. 2 S. prawie po kur. pierwszej.